

prima instanță: G. Bivol,
instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, N. Craiu,

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sochirca Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Sochirca Victor împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind recunoașterea ca fiind ilegal refuzul de recalculare a pensiei, obligarea recalculării pensiei, obligarea achitării diferenței neplătite la pensie, încasarea prejudiciului moral și obligarea indexării sumelor neplătite în termen,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Sochirca Victor și menținută hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La data de 06 iunie 2013 Sochirca Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea drept ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne de a-i recalcula pensia reieșind din vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei pentru perioada 01 octombrie 1985 - 31 decembrie 1990 cu înlesniri de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în cadrul Penitenciarului nr. 6 din or. Soroca, care este o instituție penitenciară de tip închis.

A solicitat reclamantul obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i recalculeze pensia reieșind din vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei pentru toată perioada serviciului în organele afacerilor interne cu includerea perioadei 01 octombrie 1985 - 31 decembrie 1990 în serviciu ca ofițer al Penitenciarului nr. 6 din

Soroca, cu înlesniri: două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în cadrul Penitenciarului nr. 6 din or. Soroca, care este o instituție penitenciară de tip închis, obligarea să-i achite diferența neplătită la pensie, începând cu 01.01.202008 până în prezent, reieșind din vechimea în serviciu recalculată pe nou, încasarea de la MAI în folosul său a prejudiciul moral care i-a fost cauzat, în mărime de 50 000 lei, obligarea MAI să indexeze sumele neplătite în termen în conformitate cu prevederile art. 64 al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupelor organelor afacerilor interne nr. 1544 - XII din 23 iunie 1993 și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că începând cu data de 19 noiembrie 1999 este pensionar din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Explică că prin ordinul Instituției Penitenciare nr. 151 ef. din 12.04.1984 a fost angajat în serviciu în funcția de inginer-constructor al secției tehnice al acestei instituții, iar prin ordinul MAI nr. 277 ef. din 05.10.1985 a fost atestat la funcția de ofițer al serviciului intern al Direcției instituțiilor de corectare din muncă al MAI al RM (УИТУ МБД МССР, activând în această funcție până la data de 31.12.1990, iar începând cu data de 01 ianuarie 1991 a fost numit la funcția de expert al secției tehnico-criminalistice CPS Soroca, ulterior prin ordinul MAI nr. 476 ef. din 19.11.1999 a fost concediat din organele afacerilor interne în legătură cu pensionarea.

Invocă reclamantul că la data de 15 aprilie 2013 a depus o cerere prealabilă cu nr.S-213/13 către MAI al RM, prin care a solicitat să i se recalculeze pensia, reieșind din vechimea în muncă pentru perioada 01 octombrie 1985 - 31 decembrie 1990 cu înlesniri: două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în cadrul Penitenciarului nr. 6 din or. Soroca, care este o instituție penitenciară de tip închis, iar prin răspunsul nr. S-213/13 din 15 mai 2013 a fost informat că, i s-a refuzat în cele solicitate, invocându-se că Legea cu privire la sistemul penitenciar nu este relevantă la caz.

Ne fiind de acord cu acest răspuns, reclamantul s-a adresat cu chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul de recalculare a pensiei, obligarea recalculării pensiei, obligarea achitării diferenței neplătite la pensie, încasarea prejudiciului moral și obligarea indexării sumelor neplătite în termen.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 19 noiembrie 2013 Sochirca Victor a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, a fost respins apelul declarat de către Sochirca Victor și menținută hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013, de respingere a acțiunii.

La 11 iunie 2014, Sochirca Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2014, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat legea și nu au aplicat legea materială care guvernează cazul – prevederile art. 33 alin. (2) și art. 29 alin. (3) ale Legii nr. 1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar în vigoare în perioada vizată și lit.d) a pct. 8 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21.02.1994 în vigoare la situația juridică constituită în perioada 01 octombrie 1985 – 31 decembrie 1990.

S-a mai invocat că instanțele de judecată au aplicat Legea nr. 15-XVI din 15.02.2008, care nu trebuia să fie aplicată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sochirca Victor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Sochirca Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță